

"سریعترین روش پرتاب از وضع موجود به نقطه مطلوب....!"

The fastest way to throw from the status quo to the optimal point

راحت ترین ترفندهای به بار نشستن نبوغ ذاتی و نابغه شدن

برای راحت طلب ترین افراد

دنیا دارای منابع نامحدود نیست، کسانی که افکارشان نامحدود است،

همان هایی که خواسته هایشان را محدود میکنند، به شعاع توانایی هایشان و

پله به پله به سوی افق اهدافشان میروند.

"مولفین کتاب"

بهزاد صفاجو - آوات عبدالله پور

978-964-677-796-8

978-964-677-796-8

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآورنده
The Fastest way throw from the ststus quo to the optimal point
مشخصات نشر
تهران، دانش و فن، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری
۳۸۱ س، مصور، جدول
شابک
978-964-2945-46-7
وضعیت فهرست نویسی
فیا
موضوع
موفقیت-انگیزش
Achievement motivation
موضوع
مثبت نگری
Affirmatins
شناسه از رده
عبدالله پور، آوات، ۱۳۶۹
رده بندی کنگر
۱۳۹۷ س ۴ ص ۷/ BF۵۰۳
رده بندی دیو
۱۵۸/۱
شماره کتابشناسی ملی
۵۲۷۰۳۱۰

انتشارات دانش و فن

عنوان
سرریعترین روش پر تاب از وضع موجود به نقطه مطلوب...!
تألیف
بهزاد صفاجو، آوات عبدالله پو
ناشر
دانش و فن
تیراژ
: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ : چاپ اول ۱۳۹۷
صفحه آرایبی
: سحر محیط مافی
چاپ و صحافی : چاپ و صحافی برتر
شابک
: ۷-۴۶-۲۹۴۵-۹۶۴-۹۷۸
قیمت
: ۲۵۰۰۰۰ ریال
حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

انتشارات دانش و فن: مقابل در اصلی دانشگاه تهران، خیابان فخررازی، کوچه نیکپورپلاک ۲

تلفن: ۶۶۹۷۵۴۳۶۵-۶۶۴۱۶۵۶۳-۶۶۹۷۵۱۲۹-۶۶۹۷۱۴۸۹ تلفکس: ۶۶۹۷۱۵۱۲

پیشگفتار مولفین:

در دنیا، هیچ معجون جادویی ای بسان نگرش مثبت وجود ندارد ، وقتی به گذشته امان می‌نگریم دستاورد هیچ معجزه ای قابل قیاس با بالفعل کردن نگرش مثبتمان که یک مشیت الهی اکتسابیست نبوده ، بدگمانان قبول اینکه روزی جایزه ی نویل پزشکی - صلح و ادبیات ، اسکار بهترین فیلم از دید تماشاگران را با هم بگیریم با نگرش و اراده ما در این مسیر آرزویی پوچ و عبس نخواهد بود! لاقفل به این خودباوری رسیده ایم که موفقیت امر بسیار راحت‌یست و نگهداشتش سخت تر...

نوشتن تصمیم عجیبیست ، لذت آن کم‌کشان هایی میرسد که گاهی زمانی که باز می‌گردی حتی خودت را به یاد نمی‌آوری و نوشتن است که تو را عوض میکند و نوشتن است که نقاط ضعف را نشان میدهد ، خام بودن را گوشزد میکند و بهترین معلم خودآموز توست . زمانی که شروع به نوشتن میکنی میخواهی از هر چیزی بنویسی اما دست هایت دو تاست و مغزت یکم ، نانت کم ، باید بنویسی نه هر سیاهه ای ، بل آنچه را که حس میکنی قبل از هر کسی به درد خودت بخورد ، سپس خانواده ات ، دوستان و به کار جهان....

باید گوهره ی وجود و عصاره ی آموخته هایت را انتشار دهی ، زیرا نوشتن مرزی ندارد و این اشتراک تجربه هاست که جهان را زیباتر خواهد کرد.

مینویسیم، نه به آن امید که روزگاری از ما بنویسند، بلکه مینویسیم تا بدون ادای قسمت کوچکی از دینمان این زمان را سپری ننموده باشیم...

یقین داریم تنها کتابی که "لا ریب فیه" است (هیچ شکی در آن وجود ندارد) قرآن است پس برای ما جای بسی افتخار دارد اگر کسی کمر همت به کار بندد و نوشته هایمان نقد نماید و مارا از خطاهایمان آگاه سازد و بدین وسیله در مسیر تفکر و تدبرمان قرار داده و باعث پیشرفت ما و بهبود افکارمان شود. و چه بسا شهادت ارائه دهد که باعث تجدید نظر در گفته هایمان شود و بتوانیم در مسیر بعدی بدون ابراهمان باشیم خدمت بهتری را ارائه نماییم.

پیشاپیش از همه ی شما عزیزان بابت اهمیت دادن به خود و پیشرفتتان که منجر به پیشرفت بشریت و بهبود وضع زندگی جامعه و ... میشود بی نهایت سپاس میگذاریم.

بهزاد صفاحی (زینب نو) - آوات عبدالله پور

جمله ی زیبای "جومانات" یادتان نرود که میگفت:

اگر نمیخواهی تا انتهای مسیر بروی چرا در آن قدم میذاری؟

پس یا کتاب را نخوان یا اگر شروع کردی تا آخر با دقت و تأمل بخوان!